

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

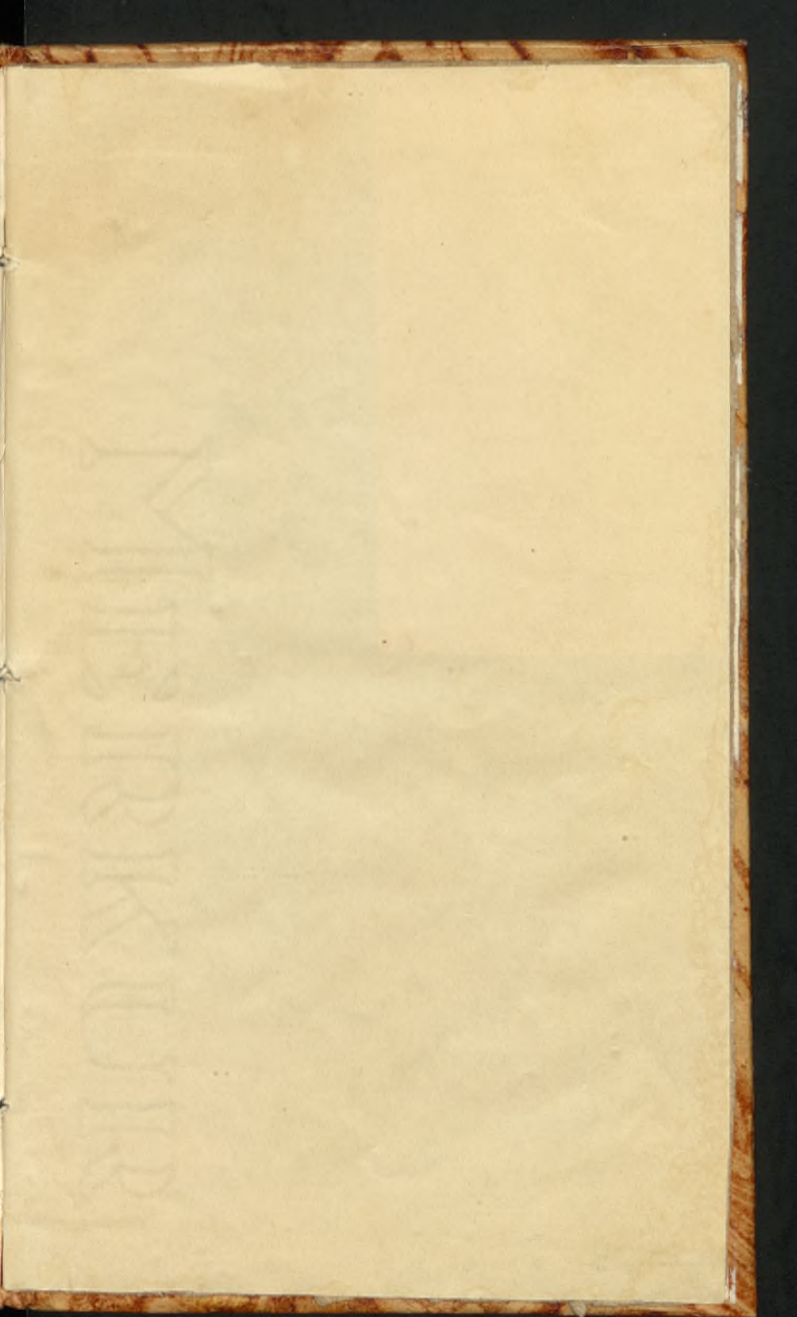
BIBLIOTHECA UNIVERSITATIS
REGIAE GÖTBORGENSIS

EX LIBRIS

Guostaf Berndtsson

Allmänna Sektionen

Litt.

Sv.

Folklitt.

Före 1810

SN-66/303

Föreställning
Til
Menigheten,
Öfver det wäldsamma

MORD,

Som

Föröfwats uppå Tull-Besökaren

Anders Wiberg,

I December Månad år 1774.

Samt Torparen Erik Jacobssons
Och Bonden Carl Hindrichssons

D O M,

At med Lärning - kast, spela om
lifwet, som skedd i Stockholms Låns
Lands - Cancellie, d. 21 November 1775.
uppå hwilka Dotten föll på Erik Ja-
cobson, som i följe deraf kommer at un-
dergå Dödsstraffet d. 10 Januarii 1776
på Wärmdö Ufrått - Plats.

Med-människor låt os ic.

Sjunges som: Ombyelighet war ic.

Stockholm, tryckt hos Lars Wenna
berg, år 1776.

5. Det anstår Undersåtar' Innda
Sin Gud, sin Kung och Öfwerhet:
Hwad Lag och Stadaar dem an-
tynda, Bör aldrig anses med för-
tret; Men se, hwad werkan wa-
nan haft, För hända, styrkt, af
Brånwins-kraft.

6. Ut Finklet och sig sjelf för-
swara, Har denna sammangaddo-
uing skedt; Och denna ordsak må-
ste wara, Som dem til sådan gler-
ning ledt: När de i Skoagar bröt
Förbåd, Och mörda Wiberg
utan nåd.

7. I Tiger-hjertan! som än fin-
nas, Se lastens straff och dyg-
dens lön, I bör af detta mord
påmtannas, Hwad Lag-brott ger
för sorge-rön: För en går flera
uti band; Och slutet står i Do-
mar'ns hand.

8. En är nu dömd til Hjul och
Stegael, Den andra årlös skall
få Svö: En fastlig syn af La-
sters Spegel, För dem som kun-
nat haft sit Bröd, Om de icke
frid och lydnad åt, Och ej för
Mannen satt försät.

9. Nu

9. Nu få de för sin glerning
lida, Sen de alt samwet sig af-
kladt; Så lär deß straff med än-
ger frolda, Som krätwer sidste
skärf och rätt. O Wandringmän!
som detta si, Låt deras näpst Er
warnina bli.

10. Men han, som i sin sybla
warit, Och öfwerfölls på nedrigt
sätt, Har nog elände här erfarit;
Ty ingen gjorde plågan lätt: Dock
tro wi, at som han är död I
Embets-nit, så slapp han nöd.

11. Wi alla i owisshet swäfwa,
Af dödsens art, stund och minut,
Och alla likt naturen bäfwa, När
Döden löser Lifwets knut; At dö i
frid, det är en nåd, Som fylles
GUDS Beslut och Råd.

12. GUD skyddde alla från den
wåda, Som plötsligt dödsfall
med sig drar: Det onda synes
wid oss låda; En är betänknings-
tid, en hwar Förträfflig i den
sidsta stund, At samla hjerza, håg
och mund.

13. Emedlertid, wår Dödas
Minne, Lär blifwa oförgångligt
nog;

nog; En fasa, i hwart dygdigt
sinne, Wäcks af, at han så wäld-
samt dog: Dock hedrar det hans
Embets-fall, At Dagen bles med
Sjensten all.

14. Som Anders Wiberg
hwila wunnit, Fri werldens falsk-
het, wäld och swet, Och nu til
sin förwandling hunnit, Från ti-
dens möda, konst och strek: Så
wet, at han, som hådan gått, Får
ewig lön, i sannings-mått!

15. Wi, Wandrings-männer
bör besinna, Wårt usla lif och af-
wentyr: Skal detta Stoftet oss
påminna; Men, Höga Hand, som
all ting styr! Gif kraft och nåd,
för hwar och en: Din Andas Ljus
och Nåde-sten.

16. Så, at wi lefwa til din
ära, Och dö til oförgångligt lif!
Där wi få tacksammt offer våra,
Som frukt af Själens tids-för-
drif; Då har vårt korta lefnads-
lopp, En ewig lön, för tro och
hopp!!!

††

††

††

17. Här

17. Här Eric Jacobsson wi
finna, Med Torparen Carl Hin-
drichsson, Med Tärning spela ej
at vinna, Men blott för sin be-
straffnings mån. Här gäller Tär-
ning-kast et lif; Hos andra är
det tidsfördrif.

18. Tänk alla I som säfångt
spela, Och derwid bruka falsta
knepp, Om I ej liksom dessa fela,
Och straffas bör för edra grep,
De ha gjort wäld, I brukat list,
Hos bägge Dygds- och Samwets-
brist.

19. En Trummas buller-ljud
och låte, Är likt wårt lif i werl-
dens larm, Wi skra gråte,
slås och tråte, Men hw som i
en dygdig barn, Ett ä sinnat
hjerter bår: står jämnt n t laster
i Bewär.

20. När dygd och trohet har
sin näring, Baglydnad ser sin sä-
kerhet, Då måste Brottsling ka-
sta Tärning Til idmmening af den
uselhet, Som båda borde bfwers-
gå, Hur' de skiljaktigt straffas må.

21. Förwetna I, nu dessa bår
da Har Eagen vittwist döma fått,
Låt hävenhet på hjertat råda, Och
warnas I af deras brott, Flinn
I til Guds och Kongens Råd
och öfwa aldrig öfwerdåd.

†.† †.† †.†

På Griften.

Anders Wiberg hwillar här!
Om du bygdig gntsta bår,
Wid Hans Graf-Sten estersinna,
Huru måld Hans lif afhåndt:
Han ^{er} Kronans Tull-Berjant;
Men ^{er} uti Synlan finna
Mi ^{er} Sånd, af en gaddad hoy;
Do i och göms i denna Gropp.

Författad,
Af den til Synen olyckelige
Lars Colling.

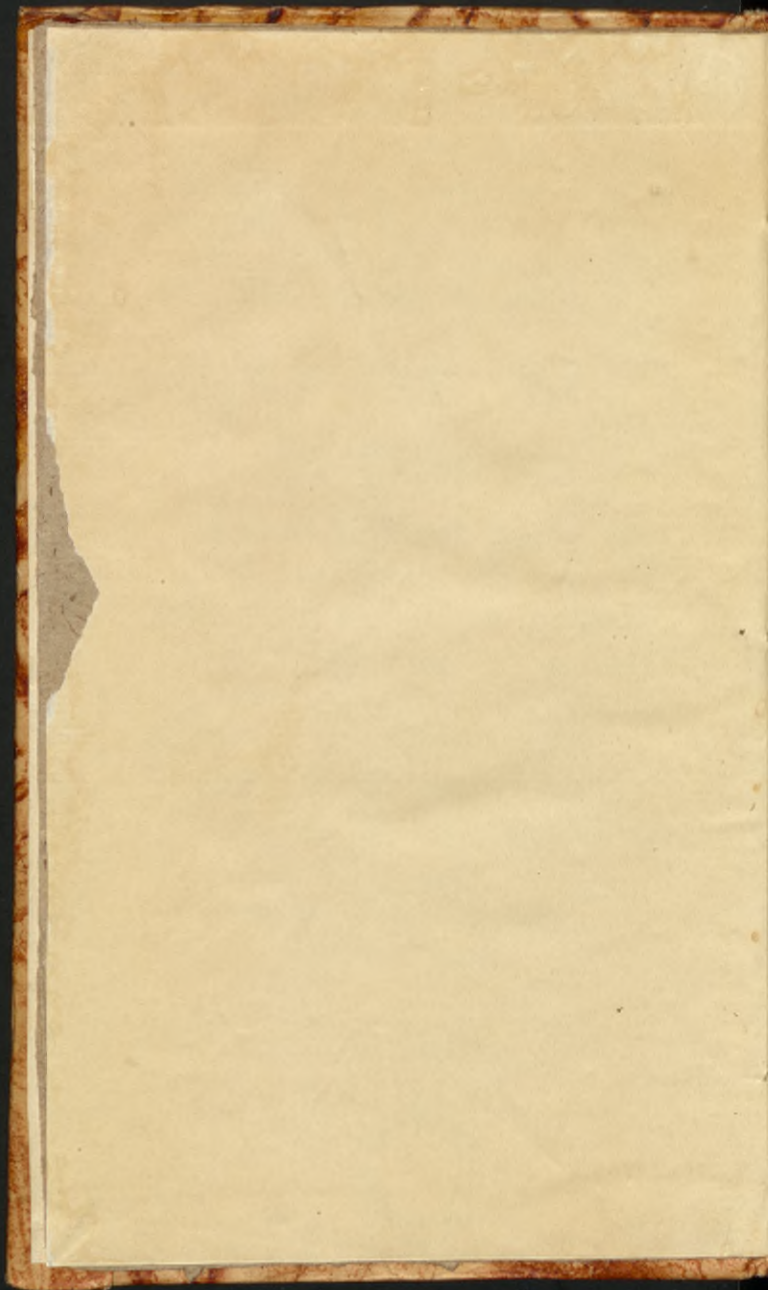

(66) Be

Ran

50:-

X

1001851202

